

Frengang, og muligvis kunde man der finde en femte Million.

Overfor den højtærede Ministers Bemærkninger om Ændringsforslagene skal jeg udtale, at det forekommer mig, at med Hensyn til Spørgsmaalet om Fritagelse for at betale Skat for Folk, der have en Formue af 10,000 Kr., sagde han netop det samme, som jeg sagde; i hvert Fald sagde han det samme, som jeg mener at have sagt og ønskede at sige, nemlig, at deraf, at man fritager en Mand, der har 400 Kr. i Arbejdsindtægt, for at betale Skat, følger i og for sig ikke, at man skal fritage en Mand eller Kvinde, som har 400 Kr. af en Kapitalformue paa 10,000 Kr., for at betale Skat. Andet er det ikke, jeg har sagt. Nu fremhæver den højtærede Minister det som noget saa rimeligt, selvfølgeligt o. s. v. Ja, det er jo ikke saa sjældent, at netop, naar det kniber smed at finde Argumenter, bliver det saa elvfølgeligt for den højtærede Minister. Men den Lov, vi have, siger 3,000 Kr. Det har man altsaa fundet saa rimeligt og selvfølgeligt den Gang. Man har vel ogsaa den Gang haft sine Grunde til at sige 3,000 Kr. Den tyske Lovgivning har vist 3,000 Mark her. Jeg kender ikke nogen Lovgivning, som ifuldstændig fritager en Person, der ejer 10,000 Kr. i Kapital, for i det hele taget at svare Skat af den Grund at man ligestiller ham med den, som ikke ved sit Arbejde kan fortjene mere end, hvad Renten af 10,000 Kr. andrager. Vi finde det vedblivende ikke rigtigt, og det er et meget stort Spring fra den nugældende Lov, et Spring, man ikke er berettiget til at betragte som et selvfølgeligt Spring.

Overfor det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) der sagde, at naar vi blev ved de 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der her ere foreslaaede, saa vilde han gerne gaa med til nogle forbedrede Ligningsregler, vil jeg sige, at det forekommer mig at være et ret typisk Eksempel paa, hvorledes man ønsker den Stilling, som vi skulde indtage her oppe. De forbedrede Ligningsregler vil man give os, men det er jo ikke nogen Indrømmelse til os, at Statskassen faar bedre Ligningsregler for sine Skatter; det er kun en Pligt, vi alle have til, hvis de Ligningsregler, der findes, ere daarlige, at vedtage nogle bedre, og det er det ærede

Medlems Pligt at gøre det uden at faa noget Vederlag derfor. Men dette at sige, at der nok skal blive lignet bedre og retfærdigere her i Landet, hvis vi ville forhøje Skatterne, forekommer mig ikke at være nogen logisk Betragtningssmaade. Vi synes, at det kunde være mere logisk at sige: Vi ville indføre nogle bedre og for Statskassen mere betryggende Ligningsregler i den gældende Lov, og naar vi gøre det, er der en ikke ringe Mulighed for, at vi ikke behøve at forhøje den Skat, vi allerede have. Det, synes jeg, vilde lyde meget, meget mere logisk. Dette at sige: Vi ville ikke behandle eders Ændringsforslag om forbedrede Ligningsregler, forinden I have sagt, at I ville gaa ind paa den Forhøjelse af Skatterne, som er foreslaaet ud fra de daarlige Ligningsregler, synes jeg ikke er en heldig Udvalgsbehandling. Det forekommer mig, at man meget vel kunde have ydet sin Hjælp til at skaffe den gældende Lovs mangfoldige Bestemmelser forbedrede i Samfundets Interesse, i alles Interesse, i ærlige Folks og navnlig i Statskassens Interesse, i Stedet for at sige: det ville vi ikke gøre, forinden I ere gaaede ind paa at forhøje Skatterne. Saaledes er Stillingen, og det er de Arbejdsvilkaar, der her foreslaas, til dels ogsaa fra den højtærede Ministers Side. Jeg synes ikke, det er den Stilling, som giver den allersikreste Anvisning paa, at man skulde kunne naa til nogen Forstaaelse.

Overfor de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde om Stats-Laanefonden, skal jeg sige, at det er vistnok ikke blevet rigtig klart for ærede Medlemmer, at denne Fond eftersidste Statsregnskab, har en disponibel Formue af 10 Mill. Kr., Penge, som endnu ikke ere brugte. Fondens Forpligtelser udløbe i Aaret 1914-15, og nu siger Ministeren, at Pengene ville kunne slaa til til 1916, men han vil have baade Renterne og de indgaaede Afdrag til at laane ud, nemlig for det Tilfælde, at man skulde bevilge nye Love, som atter myndigede til af Stats-Laanefonden at udlaane indtil 3-4 Mill. Kr. nye Laan aarligt. Det, som vi have tænkt os, er, at Stats-Laanefonden skal opfylde de Forpligtelser, den har i Henhold til gældende Love, og i den Tid, for hvilke disse gælde, vil der endogsaa kunne ydes nye Laan;